

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"ח 16741-12-25 צחי חבקין נ' מדינת ישראל ואח'

לפני כבוד השופט נמרוד פלקס

העורר צחי חבקין
ע"י ב"כ עוה"ד ע' צלניקר ועוה"ד ד' שרצר

נגד

המשיבים
1. מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד א' לוינסקי
2. ורד פלמן
3. אפרת פורשר
4. אביעד גליקמן

פסק דין חלקי בעניין הפרסום

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ג' ארנברג) מיום 30.11.2025, אשר הורתה על הסרת צו איסור הפרסום על שמו של העורר בתיק מ"י 25-09-23422. העורר מבקש לבטל החלטה זו, או להחזיר את הדיון אל בית משפט קמא לצורך קיום דיון מחודש בהתאם לכללי הפרוצדורה ועם מסד ראייתי מעודכן. בנוסף, הערר כולל התייחסות לבקשת העורר לביטול צו חיפוש וחלטה לטלפון נייד ולמחשב והשבת תפוסים, אולם הדיון בפני התמקד בסוגיית איסור הפרסום בלבד, בהתאם להחלטתי מיום 21.12.2025 בדבר פיצול הדיונים.
2. העורר, עורך דין פעיל וסגן ניצב בדימוס במשטרת ישראל, נעצר ביום 9.9.2025 בחשד לעבירות שוחד, קשירת קשר ושיבוש הליכי משפט. מעצרו הוארך מספר פעמים, וביום 21.9.2025 שוחרר בתנאי ערובה. ביום 30.9.2025 בוטל מעצר הבית על ידי המשפט המחוזי. מאז, כך נטען, החקירה "קפאה על שמריה" והעורר לא נחקר.
3. ביום 25.11.2025 התקיים דיון בבית משפט קמא בשלושה עניינים, ביניהם בקשת נציגי התקשורת להסיר את איסור הפרסום על שמו של העורר. ביום 30.11.2025 ניתנה החלטת בית משפט קמא שהורתה על הסרת צו איסור הפרסום. נימוקי ההחלטה היו: ראשית, פרסום שמו של העורר לא יביא להרעה משמעותית במשלח ידו כעורך דין, בין היתר, לאור דברי בא כוחו לפיהם ממילא אין לו לקוחות מאז תחילת הפרשה. שנית, זכות הציבור לדעת גוברת על החשש מפגיעה בעורר ובעיסוקו, במיוחד מחמת העובדה שהעורר מעיד בתיק ראש הממשלה בנימין נתניהו. שלישית, החשד נגד העורר התחזק מאז הארכת המעצר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"ח 16741-12-25 צחי חבקין נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 הראשונה. רביעית, העובדה שהעורר העיד בתיק ראש הממשלה מגדילה את זכות הציבור
2 לדעת מי הוא המעיד ובמה הוא חשוד, במיוחד לאור טענותיו על פגמים בהתנהלות היחידה
3 החוקרת.
- 4
- 5 4. באי כוח העורר העלו בכתב הערר ובדיון בפניי שורה של טענות, הן פרוצדורליות והן
6 מהותיות. ברובד הפרוצדורלי נטענו שתי טענות: האחת, החלטת בית משפט קמא ניתנה
7 ללא מסד עובדתי מספק, שכן המשיבה לא הגישה דוח סודי מעודכן או חומרי חקירה
8 רלוונטיים שיאפשרו לבחון את מצב החקירה וטיב הראיות. לטענתם, לא קוים דיון
9 כהלכתו בבית משפט קמא. האחרת, בית משפט קמא שגה בטעות עובדתית מהותית בקבעו
10 כי העבירות המיוחסות לעורר בוצעו בעת שירותו כקצין בכיר במשטרה, בעוד שהן
11 התרחשו, על פי הנטען על ידי המשיבה עצמה, הרבה לאחר תום שירותו. טעות זו משליכה
12 על ההחלטות בתיק. נוכח טעמים אלה על בית משפט זה להחזיר את התיק לבית משפט
13 קמא לקיום דיון מחודש ומושכל עם חומרי חקירה מעודכנים.
- 14
- 15 5. ברובד המהותי נטען כדלקמן: ראשית, פרסום שמו של העורר יגרום לו "נזק חמור" שאינו
16 בר שיקום, במיוחד לאור מעמדו כעורך דין שפרנסתו תלויה במוניטין ובשמו הטוב. כותרות
17 עיתון על "מסירת מידע לארגוני פשיעה" יהרסו את חייו המקצועיים והאישיים שנית,
18 החקירה "קפאה על שמריה", הראיות דלות וחלשות, והחשד המרכזי (מסירת מידע לארגון
19 פשע) התפוגג. אין סיכוי לכתב אישום. במצב כזה, אין עניין ציבורי בפרסום שמו. שלישית,
20 ובמידת מה בחפיפה לטענה השנייה הנ"ל, אין עניין ציבורי מיוחד המצדיק את הפרסום,
21 שכן סוג העבירות אינו מחייב "קול קורא" לציבור (כמו עבירות מין). רביעית, התייחסות
22 בית משפט קמא לכך שלעורר "אין לקוחות" היא שגויה ומתייחסת ללקוחות פוטנציאליים
23 עתידיים, והפרסום יפגע בהם אנושות. חמישית, הקישור לעדותו של העורר בתיק ראש
24 הממשלה נועד לפגוע באמינותו ולערער אותה, ואינו רלוונטי לסוגיית איסור הפרסום.
25 שישית, נסיבותיו האישיות של העורר, לרבות ילדיו (בת 12, בן חייל קרבי, בן לומד
26 באקדמיה) ומשלח ידה של אשתו, יספגו נזק חברתי וסביבתי ממשי.
- 27
- 28 6. המשיבה מס' 1 השיבה לטענות העורר כדלקמן: ברובד הפרוצדורלי נטען, כי החלטת בית
29 משפט קמא התקבלה לפי כללי הפרוצדורה, ובית המשפט קמא מכיר היטב את חומר
30 החקירה מתוקף דיונים קודמים (הארכות מעצר), עת המותב שהחליט את ההחלטה מושא
31 ערר זה (כב' השופט ג' ארנברג) דן ברוב אם לא בכל הליכי המעצר בעניינו של העורר עד כה.
32 "הדו"ח הסודי" מיום 29.9.2025 הוגש למותב בית משפט קמא בדיון קודם, וממילא היה
33 בפניו מסד ראיתי. התנגדות העורר להגשתו מחדש בדיון הנוכחי, בפני, נדחתה על ידי.
34 הטעות בהחלטת בית משפט קמא בדבר ביצוע העבירות בהן נחשד העורר מהלך שירותו
35 במשטרה, להבדיל מלאחר שפרש משירות זה, היא "טעות סופר" בלבד, וייתכן שהיא נובעת
36 מכך שישנם חשודים נוספים בתיק שהם אכן שוטרים פעילים. טעות זו אינה מהותית.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"ח 16741-12-25 צחי חבקיין נ' מדינת ישראל ואח'

- 1
- 2 7. ברובד המהותי נטענו מספר טענות כדלקמן: ראשית, החקירה אינה "קפואה" ואינה
- 3 מתקרבת לסיימה; היא בשלב מתקדם אך נמצאת בהמתנה להחלטת בית המשפט בסוגיית
- 4 הפקת חומרים דיגיטליים. שנית, העורר לא עמד בנטל הכבד להוכיח כי פרסום שמו יגרום
- 5 לו "נזק חמור" וחריג, מעבר לנזק הטבעי הכרוך בחקירה פלילית. ב"כ המשיבה מס' 1 הציג
- 6 פסיקות של בתי המשפט שדחו בקשות לאיסור פרסום גם במקרים של עורכי דין או נסיבות
- 7 אישיות קשות (בש"פ 243/24, בש"פ 5257/22, רע"פ 31/24).
- 8
- 9 8. בהליך דנן טענו אף נציגים מכלי תקשורת שונים (המשיבים מס' 2 - 4), אשר צורפו
- 10 כמשיבים להליך בהתאם להחלטתי מיום 14.12.2025. משיבי התקשורת תומכים בהחלטת
- 11 בית משפט קמא ובעמדת המשיבה מס' 1, וכן חידדו מספר טענות כדלקמן. ראשית, החלטת
- 12 בית משפט קמא מנומקת ונכונה, ואין כל טעם חדש שהוצג על ידי העורר המצדיק
- 13 התערבות בה. שנית, קיים אינטרס ציבורי משמעותי בפרסום שמו של העורר, במיוחד לאור
- 14 העובדה שהעורר מעיד בתיק ראש הממשלה ומעלה טענות קשות נגד המשטרה
- 15 והפרקליטות. הציבור זכאי לדעת שעד זה, המבקר את רשויות האכיפה, חשוד בעצמו
- 16 בעבירות חמורות הקשורות לטוהר המידות ולשירותו במשטרה. שלישית, אין מקום לטענה
- 17 כי העורר "לא בחר" להעיד בתיק ראש הממשלה, שכן בא כוחו (עוה"ד ד' שרצר) בחר
- 18 לחשוף את שמו כמי שיכול להעיד בדלתיים פתוחות. רביעית, העורר לא הרים את הנטל
- 19 להוכיח נזק חמור וחריג, וטענותיו דומות לטענות כל חשוד אחר המבקש לאסור פרסום
- 20 שמו.
- 21
- 22 9. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ובחנתי את שהגישו לבית המשפט, וכן עיינתי בתיק בית
- 23 משפט קמא מצאתי כי דין הערר להידחות. להלן אפרט טעמי.
- 24
- 25 10. הכללים החלים בכל הנוגע לאיסור פרסום שמם של נאשמים וחשודים פורטו, בין היתר,
- 26 בבש"פ 243/24 פלוני נ' מדינת ישראל (30.1.2024) (להלן - "עניין פלוני"). כפי שצוין שם,
- 27 על סוגיה זו חולש סעיף 70(ה1) (1) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984
- 28 (להלן - "חוק בתי המשפט"), הקובע כהאי לישנא: "בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו
- 29 של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם ראה כי הדבר
- 30 עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני הענין
- 31 הציבורי שבפרסום; הורה בית המשפט על איסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו
- 32 כתב אישום, יפקע האיסור עם הגשת כתב האישום נגד החשוד, אלא אם כן קבע בית
- 33 המשפט אחרת". הוראה זו היא אך חריג, מצומצם, לעקרון החוקתי בדבר פומביות הדיון,
- 34 הקבוע בסעיף 3 בחוק-יסוד: השפיטה ובסעיף 68 בחוק בתי המשפט. כפי שצוין שם,
- 35 מעקרון זה נגזר גם הכלל לפיו תוכנם של דיונים משפטיים, לרבות שמם של נאשמים
- 36 וחשודים יפורסמו לכל (עניין פלוני, בפסקאות 29-30).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"ח 16741-12-25 צחי חבקין נ' מדינת ישראל ואח'

- 1
- 2 11. על חשיבותו של עקרון זה לתקינות ההליך המשפטי, לחופש הביטוי והעיתונות ולחזוק
- 3 האמון במערכת המשפט - דומה כי אין כל צורך להרחיב (ראו למשל: עניין פלוני, בפסקאות
- 4 31-30; בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658, 662 (2004) (להלן - "עניין
- 5 תורג'מן"); רע"פ 31/24 קירשנבאום נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (31.1.2024) (להלן -
- 6 "עניין קירשנבאום"); בש"פ 243/24 ניר נ' מדינת ישראל (30.1.2024), פסקאות 29 - 30
- 7 (להלן - "עניין ניר")). בתוך כך, הודגש בפסיקה, לא אחת, כי אחת מתכליותיו החשובות
- 8 של עקרון פומביות הדיון היא להתריע בפני הציבור על מסוכנות הנשקפת מנאשמים
- 9 ומחשודים מסוימים (בש"פ 2484/05 פרי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (18.7.2005). כך אף
- 10 נקבע לא אחת, כי לעקרון זה של פומביות הדיון ערך אינסטרומנטלי, שכן הוא עשוי להיות
- 11 הכרחי על מנת "לסייע בעד רשויות אכיפת החוק ועל מנת להתריע בפני הציבור על מסוכנות
- 12 הנשקפת מחשוד" (עניין ניר, פסקה 31).
- 13
- 14 12. כעולה מפסיקת בית המשפט בעניין תורג'מן על המבקש למנוע את הפרסום להוכיח, תחילה
- 15 - כי פרסום שמו עלול להסב לו נזק חמור. המדובר, אם כן, בנזק יוצא דופן - שאינו בגדר
- 16 הנזקים הטפלים, באופן טבעי, לניהול חקירה או כתב אישום נגד אדם (עניין פלוני, פסקה
- 17 36). בפסיקה הובהר, לא אחת, כי נזקים כלכליים או נזקים הנוגעים לעיסוקו ועסקיו של
- 18 החשוד, אף אם זה נושא במשרה בעלת "ייחוד" מסוים - אינם עולים ברגיל כדי נזק חמור
- 19 (עניין פלוני, פסקה 37; רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.1.2013) (להלן
- 20 - "עניין פינטו")); בש"פ 5257/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.9.2022).
- 21
- 22 13. ראוי להדגיש, כי לא די בהוכחת נזק חמור, אלא שעל החשוד או הנאשם, לפי
- 23 העניין, להצביע גם על קשר סיבתי מסתבר בין עצם הפרסום ובין גרימתו של הנזק
- 24 שנטען על ידו (עניין קירשנבאום, פסקה 32; עניין ניר, פסקה 38). לשם עמידה על
- 25 טיב הנזק שעלול להיגרם לחשוד, שומה על בית המשפט לבחון את נסיבותיו
- 26 האישיות של החשוד - ובתוך כך את אישיותו, את מצבו המשפחתי והנפשי ועוד
- 27 (רע"פ 8233/21 פלוני נ' בריינר, פסקה 27 (14.12.2021); עניין תורג'מן, עמ' 671 - 670).
- 28 עוד בהקשר זה, בעניין תורג'מן נקבע כי "שיקול נוסף יישוב את משפחתו של החשוד,
- 29 למשל אם יש לו ילדים קטנים שהפרסום עלול לגרום להם נזק חמור בנסיבות העניין" (שם,
- 30 בעמוד 671; בש"פ 5675/14 לייפר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 12
- 31 (10.9.2014)). לצד זאת נפסק, שוב ושוב, כי לא די בכל נזק שהוא, אלא שנדרש
- 32 "נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת, יוצאת מגדר הרגיל" (עניין פינטו, פסקה 10;
- 33 עניין ניר, פסקה 36). שכן, מן המפורסמות היא שיש בעצם ההליך הפלילי,
- 34 כשלעצמו, כדי להוביל לפגיעה מסוימת, לעתים משמעותית ביותר, בשמו ואף
- 35 בכבודו של מושא ההליך (בש"פ 1071/10 משה נ' מדינת ישראל, פסקה 10
- 36 (25.2.2010); בש"פ 1770/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.3.2010)).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"ח 16741-12-25 צחי חבקין נ' מדינת ישראל ואח'

- 1
2 14. רק אם הוכיח מבקש האיסור, כי הפרסום עלול לגרום לו נזק חמור - והנטל המוטל בעניין
3 זה נטל כבד הוא - על בית המשפט להמשיך במלאכתו ולבחון אם ישנו קשר סיבתי בין
4 הפרסום ובין נזק זה, וכן אם יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום
5 (רע"פ 3304/24 חברת החדשות נ' אולנסקי, פסקה 36 (30.6.2024); בש"פ 1039/19 הוצאת
6 עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית, פסקה 8 (13.3.2019)).
7
8 15. אכן שני התנאים המנויים בסעיף 70(ה1)(1) בחוק בתי המשפט קשורים זה ובוזה ומקיימים
9 ביניהם יחסי גומלין: ככל שהעניין הציבורי שבפרסום רב יותר, כך יידרש החשוד להוכיח
10 כי הנזק החמור שעלול להיגרם לו - הן מבחינת ההסתברות להתרחשותו הן מבחינת מידתו
11 - הוא רב יותר; וככל שהוכח כי ההסתברות לקרותו של "נזק חמור" ומידתו של נזק זה
12 גבוהים יותר, כך יידרש עניין ציבורי רב יותר כדי שלא לאסור את הפרסום (ע"פ 8225/12
13 חברה פלונית נ' פלוני, פסקה 12 (24.2.2013)). משמעות הדברים היא אפוא, כי בין הנזק
14 החמור שעלול להיגרם לחשוד ובין האינטרס הציבורי שבפרסום מתקיים יחס של מקבילית
15 כוחות. דהיינו, ככל שהנזק חמור יותר כך הוא עשוי להצדיק איסור פרסום שהעניין
16 הציבורי בו גבוה יותר. יחד עם זאת, התנאי בדבר נזק חמור הוא תנאי מקדים ונפרד
17 לנוסחת האיזון האמורה ובית המשפט יידרש לנוסחה זו, אם ורק אם הוכח נזק חמור.
18
19 16. להשלמת הדברים יאמר, כי עת עסקינן בחשוד, להבדיל מנאשם, נדרש בית המשפט לבחון
20 את עוצמת הראיות לחובתו (עניין פלוני; עניין תורג'מן, בעמ' 668). אך אף זאת בשים לב
21 לכך שאי הפרסום הוא חריג לעיקרון הייסוד בדבר פומביות הדיון ולחשיבותו הרבה
22 בשיטתנו, החריגים לו. חריג אותו יש לפרש בצמצום (בש"פ 1262/19 פלוני נ' מדינת
23 ישראל, פסקה 8 (27.2.2019)).
24
25 17. אפתח בטענותיו "הפרוצדוראליות" של העורר, בהן - בכל הכבוד - לא מצאתי ממש. העורר
26 מצא טעם לפגם בכך שלטענתו לא הונח בפני בית משפט קמא "דו"ח סודי", המלמד על
27 מצב החקירה בעניינו. טענה זו שגויה הן עובדתית והן משפטית. אבאר. בפן העובדתי נמצא,
28 כי "דו"ח סודי" שנערך ביום 29.9.2025 (יחד עם תיק החקירה) הוגש גם הוגש אל בית
29 משפט קמא, באותו המותב, בדיון שהתקיים בפניו ביום 30.9.2025 (עמ' 27 לפרוטוקול
30 הדיון מיום 30.9.2025). דו"ח סודי זה אף הוגש לעיוני. אכן, לא הוגש אל בית משפט קמא
31 "דו"ח סודי" נוסף, בדיון שהתקיים בפניו ביום 25.11.2025. בית המשפט קמא, כפי שעלה
32 מטיעוני המשיבה ומעיון בתיק בית משפט קמא ובהחלטה מושא ערר זה, היה בקיא בחומר
33 החקירה שנאסף לאורך הליכי הארכות המעצר. ההחלטה על הסרת איסור הפרסום אינה
34 דורשת בהכרח הגשה מחודשת של כלל חומרי החקירה בכל דיון ודיון, כל עוד בית המשפט
35 מכיר את התשתית הראייתית. בפן המשפטי יאמר, כי בכל הכבוד, שותף אני לעמדת כב'
36 השופט י' שפסר שהובעה בע"ח (מחוזי מרכז) 51942-10-25 מ"י נ' אוריך (30.10.2025),

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"ח 16741-12-25 צחי חבקיין נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 אליה הפנה ב"כ העורר בטיעונו. בהחלטה זו נקבע, ההיפך משלמד ממנה העורר, כי אין כל
2 חובה בד"ן להציג "דו"ח סודי" כתנאי לדיון בבקשה לאיסור או להתרת פרסום.
3
- 4 18. באשר ל"טעות הסופר", או שמא "טעות מהותית" בהחלטת בית משפט קמא, לפיה
5 העבירות בוצעו בעת שירותו של העורר במשטרה, אני מקבל את עמדת המשיבה כי מדובר
6 בטעות שאינה פוגעת במהות ההחלטה. לצרכי הדיון ותוך הנחה הפועלת לטובת העורר
7 אניח, כי אכן נתפס בית משפט קמא לכלל טעות בכל הנוגע למועד ביצוען לכאורה של
8 העבירות בהן נחשד העורר. כפי שיובהר להלן, אין בכך כדי להוביל לתוצאה שונה. יוזכר,
9 כי בידי ערכאת הערעור לאשר את החלטת הערכאה הדיונית אף אם נמצא שנפל בה פגם
10 זה או אחר, בין בנימוק ובין בקביעת עובדות (ע"פ 4751/17 פלוני נ' מדינת ישראל
11 17.7.2018); רע"פ 4139/17 אליאס נסייר נ' מדינת ישראל (28.8.2017)).
12
- 13 19. העורר תיאר בהרחבה את הנזק הצפוי לשמו הטוב, למשלח ידו כעורך דין, ולבני משפחתו.
14 אין ספק כי חקירה פלילית, ובמיוחד חשדות מסוג זה, עלולה לגרום לפגיעה קשה
15 ומשמעותית לאדם ולסביבתו. עם זאת, הפסיקה קבעה רף גבוה ל"נזק חמור" הנדרש
16 בסעיף 70(ה1)1 בחוק בתי המשפט. נזק זה אינו הנזק ה"טבעי" הכרוך בחשיפה לחקירה
17 פלילית, אלא נזק בעל חומרה מיוחדת ויוצאת דופן.
18
- 19 20. טענות העורר בדבר פגיעה במוניטין ובפרנסה, הגם שהן מובנות ואף מעוררות אמפתיה,
20 אינן עולות, על פי רוב, כדי הרף של "נזק חמור" כפי שפורש בפסיקה. בתי המשפט קבעו
21 שוב ושוב כי עצם ההליך הפלילי טומן בחובו פגיעה מסוימת בשמו ובכבודו של החשוד, וכי
22 נזקים כלכליים או תדמיתיים, גם כאשר מדובר בעורך דין, אינם מספיקים כשלעצמם. גם
23 הנזק הצפוי לבני משפחתו של העורר, אף שהוא קשה, אינו נחשב לנזק חריג המצדיק איסור
24 פרסום, שכן זהו לצערי גורלן של משפחות רבות של חשודים.
25
- 26 21. העורר טען כי בית משפט קמא שגה בהתייחסו לכך שאין לו לקוחות, וכי מדובר בלקוחות
27 פוטנציאליים. גם אם טענתו זו נכונה, הרי שגם פגיעה בלקוחות פוטנציאליים, ככל שתהיה,
28 אינה עומדת ברף "נזק חמור" הנדרש.
29
- 30 22. במקרה דנן, קיים עניין ציבורי משמעותי וחריג בפרסום שמו של העורר. העורר, עורך דין
31 וסנ"צ בדימוס, מעיד בתיק בעל פרופיל ציבורי גבוה (תיק ראש הממשלה), ובמסגרת עדותו
32 הוא מותח כנטען ביקורת על התנהלות רשויות החקירה. בנסיבות אלו, וכפי שקבע בצדק
33 בית משפט קמא, עולה זכות הציבור לדעת כי עד זה, המופיע בזירה הציבורית ומבקר את
34 פעולות המשטרה, מצוי בעצמו תחת חקירה בחשד לעבירות חמורות, גם אם לא בוצעו
35 במהלך שירותו במשטרה. כפי שטענו המשיבים, העורר "אינו יכול לאחוז את המקל בשני
36 קצותיו" - להופיע בפומבי ולבקר את המשטרה, ובמקביל לבקש להסתיר מהציבור את

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"ח 16741-12-25 צחי חבקין נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 עובדת היותו חשוד בחקירה פלילית הקשורה לתחומי עיסוקו ולעברו. העניין הציבורי אינו
 2 מתמצה רק באזהרת הציבור - עניין אשר מתקיים ביתר שאת עת עסקינן בחשדות לביצוע
 3 עבירות מין, אשר המקרה דן אינו בא בגדרן - אלא גם בשקיפות מלאה לגבי גורמים
 4 המעורבים בהליכים משפטיים ציבוריים. זהו עניין בעל חשיבות עליונה לתקינות ההליך
 5 הדמוקרטי ולאמון הציבור במערכת המשפט.
 6
- 7 23. העורר טען לחולשת הראיות ולכך שהחקירה "קפאה על שמריה" וכי החשד המרכזי
 8 התפוגג. מנגד, המשיבה הבהירה כי החקירה מצויה בשלב מתקדם, אם כי היא בהמתנה
 9 להכרעה בסוגיות הקשורות למיצוי חומרים דיגיטליים. בית משפט קמא, בהחלטתו, אף
 10 קבע כי החשד נגד העורר התחזק. אין בפניי כל תשתית המצדיקה התערבות בקביעה זו של
 11 בית משפט קמא, או בקביעת המשיבה כי החקירה עדיין פעילה ומתקדמת, גם אם בקצב
 12 איטי. עיון "בדו"ח הסודי", אשר הוצג כאמור הן בפני מותב בית משפט קמא, אשר ליווה
 13 את הליכי מעצרו של העורר מזה מספר חודשים, והן בפני, תומך אף הוא בטענת המשיבה
 14 מס' 1, כי החקירה עודנה מתנהלת, וממילא לא נמצא שהחשדות כנגד העורר הופרכו.
 15
- 16 24. באיזון הכולל בין הנזק הנטען לעורר לבין העניין הציבורי שבפרסום, אני סבור כי העניין
 17 הציבורי גובר במקרה זה. הנזק לעורר, הגם שהוא קשה ואישי, אינו עומד ברף ה"נזק
 18 החמור" הנדרש בפסיקה כדי להצדיק חריגה מעקרון פומביות הדיון. לעומת זאת, העניין
 19 הציבורי בפרסום שמו של העורר, כפי שהובהר לעיל, הינו בעל משקל רב במיוחד, נוכח
 20 מעורבותו בהליכים משפטיים ציבוריים בעלי חשיבות לאומית.
 21
- 22 25. בטרם סיום אעיר מספר הערות נוספות, אשר אין בהן כדי לשנות את התוצאה. האחת,
 23 העורר טען בדיון שהתקיים בפני, כי מן הראוי לבקש את עמדת ב"כ ראש הממשלה, אשר
 24 במשפטו מעיד כנטען העורר. לא מצאתי כל טעם בדיון המצדיק קבלת עמדה זו, ואף העורר
 25 עצמו לא טרח לעגן טענתו זו במאומה. האחרת, העורר הלן על כך שלשיטתו כל תכלית
 26 הפרסום היא ניסיון לקעקע את אמינות עדותו הנשמעת בימים אלה בהליך אחר, הוא
 27 המשפט התנהל כנגד ראש הממשלה. אף טענה זו לא אוכל לקבל. עובדתית, עיון בתיק בית
 28 משפט קמא מלמד כי המשיבות מס' 2 - 3 ביקשו להתיר את הפרסום מושא ערר זה,
 29 לראשונה, כבר לפני שלושה וחצי חודשים (ואף הגישו מספר בקשות נוספות מאז) - ככל
 30 הנראה קודם למועד בו החל כנטען העורר להעיד בהליך האמור. ממילא, אף אם תמצי
 31 לומר כי המוטיבציה לפרסום נובעת אף, ואולי בעיקר, מהליך אחר, בעניינו של אדם אחר,
 32 אין בכך כדי לגרוע בהכרח מהעניין הציבורי הפרטני באשר לעורר עצמו. אין צורך להכביר
 33 מילים כי חשדות כלפי קצין משטרה בדימוס בדבר מתן או נטילת שוחד, קשירת קשר
 34 לביצוע פשע ושיבוש הליכי משפט, מעוררים עניין ציבורי.
 35

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"ח 16741-12-25 צחי חבקין נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 26. אשר על כן, ובהתאם לכלל הטענות שהועלו על ידי הצדדים בכתב ובעל פה, ובהתבסס על
2 המסגרת הנורמטיבית והפסיקה המחייבת, אני דוחה את הערר בנוגע לסוגיית איסור
3 הפרסום. החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט גד ארנברג) מיום 30.11.2025,
4 המורה על הסרת צו איסור הפרסום על שמו של העורר, נותרת על כנה.
5
6 לבקשת העורר, כדי לאפשר לו לשקול לפנות בבקשה למתן רשות ערעור לבית המשפט
7 העליון, ככל שימצא לנכון לעשות כן, צו איסור הפרסום יבוטל החל מיום 29.12.2025 בשעה
8 10:00. היה ותוגש בקשת רשות ערעור על פסק דין זה עד המועד האמור, יעוכב ביצוע פסק
9 דין זה (והחלטת בית משפט קמא מושא פסק הדין) עד מתן החלטה בבקשת רשות הערעור.
10
11 המזכירות תתכבד לשלוח החלטתי זו לצדדים, ובפרט – נוכח טענת המשיבים מס' 2 - 4
12 בעניין זה - להודיעם טלפונית כי ניתן פסק דין.
13
14 פסק דין זה יותר לפרסום בכפוף לאי הגשת בקשת רשות ערעור אל בית המשפט העליון
15 בחלוף המועד שנקבע לעיל, או כפועל יוצא מתוצאת בקשת רשות הערעור, ככל שתוגש.
16
17
18 ניתן היום, ד' טבת תשפ"ו, 24 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.
19

20
21

נמרוד פלקס, שופט